
Emperyalizme ve kapitalizme karşı savaşmayı uygun gören bir doktrini izleyen insanlarız.

SÖMÜRÜCÜLÜĞE KARŞI

SAVAŞ

HAFTALIK TOPLUMCU GAZETE

Yıl : 1 Sayı : 29 18 Mayıs 1966 Fiatı : 50 Kuruş

Sahibi ve Genel Yayın Yönetmeni: ATTİLÂ AŞUT
Sorumlu Yönetmen : ERDOĞAN GÖNÜLLER
Sekreter : ÖNER CIRAVOĞLU
Yönetim Yeri : Uzunsokak Cad. No. 3, Kat: 3
Yazışma adresi : P. K. 80 - TRABZON
Baskı : "Hâkimiyet„ Basımevi

GÜN IŞIYOR... ZAFER BİZİMDİR!

Emekçiler, yeni Türkiye'nin doğuşunu selâmlamaya hazırlanın!

YARIN bütün yurtta kutlanacak olan 19 Mayıs Gençlik ve Spor Bayramı, emekçi halkımızın emperyalizme karşı ilk ayaklandığı gündür.

47 yıl önce, boynunda idam fermanı olduğu halde Samsun'a çıkan Atatürk, Erzurum ve Sivas Kongreleriyle bağımsız Türkiye'nin temelini atmış, daha sonra yedi düvelle boğuşarak, Ulusal Kurtuluş Savaşımızı zafere ulaştırmıştı.

Ne yazık ki, büyük Atatürk'ün, dış sömürücülerle onların içerdeki işbirlikçilerinden temizlediği güzel yurdumuz, aradan kırk yıl geçmeden yeniden emperyalistlerin at oynattığı, bağımlı bir ülke durumuna düşürülmüştür.

İşte onun içindir ki Türk gençliği, Atası'nın kendisine armağan ettiği bu kutsal günü, bu büyük bayramı, bugün ezik bir yürekle kutlamakta, ekonomik bağımsızlığımızı elde etmedikçe, 19 Mayıs'ların biçimsel bir gesteri olmaktan ileri gidemiyeceğine inanmaktır. Ve bu inanç, Türkiye'nin aydın, uyanık, sağlam güçlerini, yeni bir kurtuluş savaşının çevresinde toplamıştır.

Türk halkı artık, bütün yeraltı ve yerüstü zenginliklerini yabancıların sömürdüğü, en güzel tabiat parçalarını emperyalistlerin işgal ettiği, bol güneşli kıyılarını kompradorların bölüştüğü bir ülkede yaşamanın büyük utancını daha fazla taşımak istememektedir. Türk gençliği, 19 Mayıslara yaraşır bir Kuvay-ı Millîye ruhunun yaratılmasını, bir silkiniş ve uyanış çağının açılmasını istemektedir. Ne var ki, dün Ulusal Kurtuluş Savaşı'mızın büyük önderine «Bolşevik» diyenler, bugün de aynı savaşı sürdüren toplumculara «Komünist» diye saldırmaktadırlar.

Ama, ne yapsalar nafile! Satılmışlar, 47 yıl önce olduğu gibi, yine yenilgiye uğrayacaklardır. Türkiye mutlaka kurtulacak ve de inançlı çocuklarının hünerli, bilgili, yurtsever ellerinde, dünya ailesi içindeki onurlu, erdemli yerini er geç alacaktır.

Zafere doğru koşuyoruz... Gün ışıyor... Emekçiler, yeni Türkiye'nin doğuşunu selâmlamaya hazırlanın!..

GENÇLİK MARŞI

Hak için, gerçekten hürriyet için
İleri, ferah bir memleket için
Çelik imanla yürüyelim biz
Su katılmamış yurtseveriz
Hey!..

Artık açılmalı ardına kadar
Bilimi hapseden demir kapılar
Büyük Türk halkının hakkıdır bilgi
İçtiği suyla ekmek gibi
Hey!..

Yenilmez bayrağıyız ilerinin
Güzel yurdumuzda halktan yanayız
Düşmanıyız karanlığın, gerinin
Dünyada barıştan yanayız
Hey!..

Hak için, gerçekten hürriyet için
İleri, ferah bir memleket için
Çelik imanla yürüyelim biz
Su katılmamış yurtseveriz.
Hey!..

Nâzım HİKMET

Bilinen Aydınlık

Geceyi dinliyorum
En koyu karanlığında
Geceyi dinliyorum
Aydınlık olacak diyorum
Yarın aydınlık olacak
Biliyorum.

İLHAN DEMİRASLAN

Atatürk eserleriyle yaşar

Hamdi KONUR

Gerikalmışlığın bir özelliği de, galiba herşeye sahip çıkmak arzusu... Maddî, manevî herşeyi tekeline almak. Bakarsınız adam milliyetçiliği tekeli ne almıştır. Atatürk'çülüğü tekeline almıştır. Halkçılığı ve devrimciliği...

Son günlerde gene herkes Atatürk'çü kesildi. Hattâ bıraksalar, heykeline balta sallayan yobaz da Atatürk'çü olduğunu haykırır. Bir zamanlar bir adam vardı. Fırsat buldukça gider Said - Nursî'nin elini öper, bir taraftan Atatürk'çü ilkelerden ortada ne kalmışsa, tüm esprisiyle yok etmekten geri durmazdı. Halkçılık mı? Ona göre komünistlikti. Devrimcilik mi? Ona göre anarşistlikti. Lâiklik mi? Ona göre gene bolşeviklikti. Ama, sıra Atatürk'çülüğe övgü dizmeye geldi mi, onun üstüne bir usta hatip daha çıkmazdı.

Bu davranışların sahtesi ile gerçeğini birbirinden ayıran bir ölçü olsa gerek. Ne yapalım, nasıl ayıralım bunları birbirinden?

Atatürk'ü Ulusal Kurtuluş Savaşı yaratmıştır. Emperyalizme ve Kapitalizme karşı yürüttüğü Kurtuluş Savaşı ile tanıdık kendisini. Böyle bir ortamdan çıkan bir insanda halkçı ve ulusçu yan elbette ağır basar. Nitekim, «çağdaş uygarlık düzeyinde sınıfsız, imtiyazsız bir ulus yaratma» ülküsü, halkçı ve ulusçu eğilimin ifadesidir. Bu ülküye giden yollar daha sonraları, elle tutulur ilkeler halinde biçimlenmiş ve anayasada yerini bulmuştur.

Ulusçuluğun, emperyalistler yanında anlamlandırılması, onun ölümünden sonra oldu. Devletçiliğin, mutlu azınlık yaratma anlamında kullanılması, onun ölümünden sonra oldu. Lâikliğin İmam-Hatip Okullarıyla baltalanması, onun ölümünden sonra oldu. Halkçılığın, mutlu azınlık felsefesi olan ırkçı - milliyetçilik anlamına gelişi, gene onun ölümünden sonraya rastlar. Devrimciliğin rötuşu da öyle...

Atatürk'çü ülküye giden yolları böylesine ters işlettikten, yani «çağdaş uygarlık şartları içerisinde sınıfsız, imtiyazsız bir ulus» yaratma ülküsüne giden yolları böylesine tıkadıktan sonra, Atatürk'çülükten söz edenler, elbette Atatürk'çünün sahtesidir.

Sınıfsız, imtiyazsız bir ulus yaratmayı ülkü edinen; ulusçuluğu, halkçılığı, devletçiliği, lâikliği, devrimciliği de bu ülküye giden yol olarak benimseyen ve bu benimseyişi günlük yaşantısında sürdürenler, emperyalizme ve kapitalizme karşı duranlar, elbette gerçek Atatürk'çüdürler.

Hem bir yığın kurumlarla lâikliğin mezarını kaz, hem emperyalistlerle kendi ulusunun aleyhine ortaklık kur, hem devletçiliği mutlu azınlık yaratma amacına yönelt, hem halkçı eğitimin kapılarını halka kapat, hem tutuculuğu ortayolculuk diye adlandırarak devrimciliğe duvar çek, hem de kalk Atatürk'çüyüm de!..

Olmaz böyle şey. Birbirimizi aldatmayalım.

BİZ HALKIZ!



«Biz; hayatını, bağımsızlığını korumak için çalışan emekçileriz, zavallı bir halkız. Ne olduğumuzu bilelim. Kurtulmak, yaşamak için çalışan ve çalışmak zorunda olan bir halkız! Bundan dolayı her birimizin hakkı vardır, yetkisi vardır. Fakat, çalışmakla bir hakkı elde ederiz. Yoksa, sırt üstü yatmak ve hayatını çalışmadan geçirmek isteyen insanların bizim toplumumuz içerisinde yeri yoktur, hakkı yoktur! O halde, söyleyiniz efendiler! Halkçılık, toplum düzenini emeğine, hukukuna dayandırmak isteyen bir sosyal doktrindir.

Efendiler! Biz bu hakkımızı korumak, bağımsızlığımızı güven altında bulundurabilmek için, toptan, milletçe bizi mahvetmek isteyen EMPERYALİZME karşı ve bizi yutmak isteyen KAPİTALİZME karşı milletçe savaşmayı uygun gören bir doktrini izleyen insanlarız.

ATATÜRK
1 aralık 1921»

ATATÜRK'E KARŞI OLMAK

Atatürk'e karşı olmak, yeni bir durum, yeni bir olay değildir. Çağlar boyunca her ileri düşünceye, güce karşı bir geri düşünce, kara güç ortaya çıkmıştır. Ve düşüncenin, doğanın diyalektiğine göre, bu kara güçler, ak güçler karşısında ezilmiş, yokolmuştur.

Atatürk'e karşı olmak, pozitif düşünceye, pozitif düşüncenin getirdiği devrimlere, yeniliklere karşı olmaktır.

Atatürk'e karşı olmak, zorunlu değişim ve dönüşümlere karşı olmaktır.

Atatürk'e karşı olmak insanın insanı, devletin devleti, ulusun ulusu sömürmemesine karşı olmaktır.

Atatürk'e karşı olmak, çağımızda gerekli olan ileri uygarlık düzeyine ulaşmamıza engel olmak, karşı olmaktır.

Atatürk'e karşı olmak, Atatürk devrimlerini gerçekleştirme yolunda olan genç kuşağa karşı olmaktır.

Atatürk'e karşı olmak, bağımsız, bütün vatandaşlara eşit haklar tanıyan ileri düzene karşı olmaktır.

Atatürk'e karşı olmak, insanlığın geleceğini koruyan ve düşünen «yurtta barış, dünyada barış» ilkesine karşı olmaktır.

Atatürk'e karşı olmak ileriye giden değişim ve dönüşüm ölçüleriyle kendi kendine karşı olmaktır.

Atatürk'e karşı olmak, zamanın ve tarihin dev silindiri altında ezilmek, yokolmaktır.

Mustafa DUMAN